

рече: Стани, яждь; защото много ти е  
8 пжть-тъ. И станж та яде и пи, и съ кръ-  
пость-тъ на онова ястие пжтова \*четыри-  
десетъ дни и четыридесетъ нощи, дори до  
°Хоривъ горж-тъ Божіѣхъ.  
9 И влѣзе тамъ въ пещеръ, и насели ся  
тамъ: и ето, *быде* слово Господне къмъ  
него, та му рече: Що правишь тукъ, И-  
ліе? А той рече: °Поревновахъ много  
\*за Господа Бога на силы-тъ; защото И-  
зраилеви-тъ сынове оставихъ завѣтъ-тъ  
ти, олтари-тъ ти съборихъ, и °пророцы-  
тъ ти избихъ съ мечъ: и °останхъ азъ  
самъ, и искатъ животь-тъ ми, да го от-  
немжъ. И рече: Излѣзъ, та застави °на  
горж-тъ, прѣдъ Господа. И ето, Господъ  
минува и °вѣтръ голѣмъ и силенъ цѣпѣ-  
ше горы-тъ и стрѣваше скалы-тъ прѣдъ  
Господа: и Господъ не бѣ въ вѣтръ-тъ: и  
подиръ вѣтръ-тъ трѣсъ: Господъ не бѣ  
12 въ трѣсъ-тъ: И подиръ трѣсъ-тъ огнь  
Господъ не бѣ въ огнь-тъ: и подиръ  
13 огнь-тъ, тихъ и тѣнѣкъ гласъ. И като чу  
Ілія, °покры лице-то си съ кожухъ-тъ  
си, та излѣзе, и застанъ въ входъ-тъ на  
пещеръ-тъ. °И ето, гласъ къмъ него: и  
14 рече: Що правишь тукъ, Іліе? °И рече:  
Поревновахъ много за Господа, Бога на  
силы-тъ; защото Израилеви-тъ сынове о-  
ставихъ завѣтъ-тъ ти, олтари-тъ ти съ-  
борихъ, и пророцы-тъ ти избихъ съ  
мечъ: и останхъ азъ самъ, и искатъ  
15 животь-тъ ми да го отнемжъ. И рече  
му Господъ: Иди, върни ся въ пжть-тъ  
си къмъ пустыніѣхъ-тъ на Дамаскъ: и ко-  
гато отидеши, °помози Азаила за царъ  
16 надъ Сиріѣхъ: А °Іуя Намессіевъ-тъ сынъ  
ще помажешъ за царъ надъ Израїля: и  
°Елисея Сафатовъ-тъ сынъ, отъ Авел-  
меолъ, ще помажешъ за пророкъ вмѣсто  
тебе. И °ще бѣде, што оногози, който  
17 ся избави отъ мечъ-тъ на Азаила, ще го  
умъртви Іуїѣ: и оногози, който ся изба-  
ви отъ мечъ-тъ на Іуїѣ, °ще го умъртви  
18 Елисей. °Оставихъ обаче въ Израїль  
седмъ тысяци, вси-тъ които не сж  
прѣклонили колѣна Ваалу, и °всяки у-  
ста които не сж го цѣлували.  
19 И търнжъ отъ тамъ, та намѣри Ели-  
сея, Сафатовъ-тъ сынъ, като орѣше сѣ  
дванадесетъ супруга волове прѣдъ себе  
си, и той бѣ съ дванадесетый-тъ: и ми-  
нжъ Ілія близу край него, та хвърли вързъ  
20 него кожухъ-тъ си. А той остави волове-  
тъ, та ся завтече вслѣдъ Іліѣхъ, и рече:  
°Нека цѣлувамъ, моїѣхъ, отца си и май-  
кж си, и *тогазъ* ще тя послѣдувамъ. И  
рече му: Иди, върни ся; защото що ти

21 съмъ направилъ? И върнж ся отъ поди-  
ръ му та зѣ единъ супругъ волове, и за-  
кла гы, и °опече месо-то имъ съ орждіѣ-  
та на волове-тъ, и даде на людіе-тъ, та  
ядохъ. Тогазъ станж та отиде вслѣдъ І-  
ліѣхъ, и слугуваше му.

ГЛАВА 20.

1 Тогазъ Венададъ Сирійскый царъ събра  
всичкж-тъ си силъ: (а *имаше* съ него  
тридесетъ и два царіе, и коніе, и коле-  
сницы:) и възлѣзе, та обсади Самаріѣхъ, и  
2 ратоваше ихъ. И проводи вѣстители на А-  
хаава Израилевъ-тъ царъ въ градъ-тъ, и  
3 рече му: Така говори Венададъ: Сребро-  
то ти и злато-то ти е мое: и жены-тъ ти  
4 и красны-тъ ти чада сж мои. И отговори  
Израилевый царъ и рече: Споредъ слово-  
то ти, господарю мой царю, твой съмъ  
5 азъ, и всичко каквото имамъ. И дойдохъ  
пакъ вѣстители-тъ, та рекохъ: Така го-  
вори Венададъ, и казува: Понеже испро-  
водихъ къмъ тебе, и рѣкохъ: Сребро-то  
си, и злато-то си, и жены-тъ си, и чада-  
6 та си, ще дадешъ менѣ; Но утрѣ, около  
тойзи часъ ще пратѣхъ рабы-тъ си при те-  
бе и ще прѣдирятъ домъ-тъ ти, и домо-  
ве-тъ на рабы-тъ ти: и каквото е жела-  
телно прѣдъ очн-тъ ти, ще турятъ въ рѣ-  
7 цѣ-тъ си, и ще го земжъ. Тогазъ повы-  
кнжъ Израилевый царъ всички-тъ старѣй-  
шины на мѣсто-то, та рече: Размыслѣте,  
моїѣхъ, и виждте че той зло нека; зашто  
8 то-то ми, и не му отрѣкохъ *нищо*. И ре-  
кохъ му всички-тъ старѣйшины и вси-  
кы-тъ людіе: Да не послушашъ, нито да  
9 склонишъ. За то рече на Венададовъ-тъ вѣ-  
стители: Кажѣте на господаря ми царъ-тъ:  
Всичко каквото зарѣча ты на рабы-тъ  
си най напрѣдъ, ще направѣхъ: но това  
нѣщо не могъ да направѣхъ. И вѣстители-  
тъ си отидохъ, та му отнесохъ отвѣтъ.  
10 И пакъ му проводи Венададъ, и рече:  
°Така да ми направятъ богове-тъ, и та-  
ка да приложатъ, ако перстъ-та на Сама-  
ріѣхъ бѣде доволна за по еднж шепж на  
11 вси-тъ людіе, които мя слѣдуютъ. И  
отговори Израилевый царъ и рече: Кажѣ-  
те му: Който ся опасува съ *оржасіѣ*, нека  
се не хвали, както който *гы* распасува.  
12 А когато Венададъ чу това слово, °піе-  
той и царіе-тъ *що бѣжъ сѣ него* въ шатъ-  
ры-тъ, и рече на рабы-тъ си: Опълчѣте  
ся. И опълчихъ ся противъ градъ-тъ.  
13 И ето дойде при Ахаава Израилевъ-тъ

а Виж. Исх. 34; 28. Втор. 9;  
9, 18. Мат. 4; 2.  
б Исх. 3; 1.  
в Рим. 11; 3.  
ж Числ. 25; 11, 13. Псал.  
69; 9.  
з Гл. 18; 4.

и Гл. 18; 22. Рим. 11; 3.  
і Исх. 24; 12.  
к Іез. 1; 4. 37; 7.  
л Виж. Исх. 3; 6. Иса. 6; 2.  
м Ст. 9.  
н Ст. 10.  
о 4 Цар. 8; 12, 13.

п 4 Цар. 9; 1—3.  
р Лук. 4; 27.  
с 4 Цар. 8; 12. 9; 14 и др.  
10; 6 и др. 13; 3.  
т Виж. Осія 6; 5.  
у Рим. 11; 4.  
ф Виж. Осія 13; 2.

х Мат. 8; 21, 22. Лук. 9;  
61, 62.  
ц 2 Цар. 24; 22.  
—  
а Гл. 19; 2.  
б Ст. 16.